

EL PERFIL DE

Ramon Masip, un català a la Via Làctia

■ Molt pocs han arribat tan lluny. Que uns suïssos fitxin un català per portar-los l'empresa no és gaire corrent, sobretot si l'empresa és un imperi. Ramon Masip, de cinquanta-cinc anys, era fins fa poc el número dos d'una de les multinacionals més importants del món: Nestlé. Una d'aquelles de les quals se sol dir que manen més que no la majoria de governs. Masip ja era més suís que la xocolata... suïssa. Però ha dimitit.

ARXIU

Ha portat una vida Nestlé, una empresa que converteix en orgànics els seus executius. D'aquelles que ningú no abandona fins a jubilar-se. Però a diferència de molts directius grisos marca Opus, Masip ha destacat per la seva brillantor. I tot i que ha fet una carrera fulgurant dins l'empresa, no se li ha inflat el cap. Curiosament no combrega amb el que pensen la majoria de patrons: "Alguns voldrien tenir treballadors japonesos amb empresaris espanyols. I això no pot ser", afirma. Les persones del seu voltant destaquen que Masip és molt humà, obert, comprensiu i liberal, i que de sempre ho ha donat tot per la família. Quan era director general de Nestlé a l'estat espanyol va muntar una guarderia gratuïta a la planta d'Esplugues per als fills del personal; una guarderia considerada modèlica a Europa.

Ramon Masip i Argilaga va començar a tre-

ballar a la filial espanyola de Nestlé quan només tenia divuit anys, fent enquestes al carrer. Com qui diu, va començar de zero. Aviat va anar pujant esglaons, un a un, fins a convertir-se, al 1975, en el director general de Nestlé AEPA. Al 86 els suïssos es van fixar en ell i el van cridar a Vevey, a la seu de la multinacional. I des del 93 ha estat el màxim responsable del negoci de l'alimentació, el 97% de la facturació mundial de Nestlé. Masip, es retira per raons personals i probablement el nomenaran president del Consell Mundial de Nestlé, un alt càrrec honorífic. Masip deixarà aviat el despatx de Lausana, amb una vista impressionant sobre el llac Lemán i els cims nevats dels Alps, per tornar a casa i instal·lar-se definitivament a Sant Cugat del Vallès, vila on fins ara només havia pogut baixar a descansar, i ho aprofitarà per practicar el seu hobby, el golf.

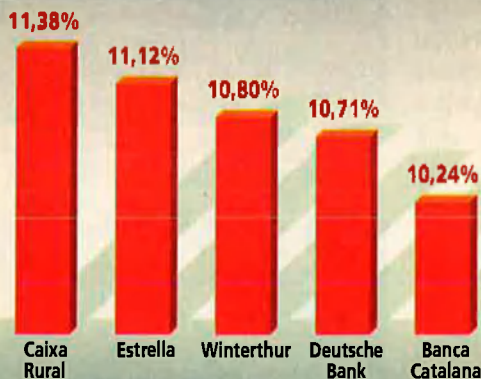

■ La sorprenent dimissió del secretari d'Estat d'Economia, Alfred Pastor, fou justificada oficialment per problemes personals. Amb tot, no han parat de circular rumors sobre les raons reals de la renúncia, a menys de quatre mesos de les eleccions. Segons alguns d'aquests rumors, Pastor no ha sintonitzat mai amb el ministre d'Economia, Pere Solbes. Així, per exemple, sembla que volia començar una reforma en profunditat de les pensions, i Solbes, no. També hi ha rumors que insinuen un profund desacord de Pastor amb els últims pressupostos elaborats per Solbes, perquè no eren prou durs a l'hora de garantir la reducció del dèficit. Fins i tot es rumoreja que la dimissió era inevitable després d'haver plegat l'únic avalador que tenia al govern, l'ex-vice-president Narcís Serra.

■ Cristina Narbona, la secretària d'estat de Medi Ambient i número dos del Ministeri d'Obres Públiques, sembla que es prepara una sortida professional per a després de les generals. I és que Narbona rep al despatx destacats responsables d'empreses amb problemes de contaminació acompanyada d'una coneguda membre de Greenpeace. Un fet que, evidentment, no fa gens de gràcia als empresaris. La secretària d'estat, segons aquests rumors, opta a un càrrec de responsabilitat dins l'organització ecologista.

Invertir en fons de pensions

Els més rendibles a 3 anys

Per un lamentable error, la setmana passada aquest gràfic va aparèixer incomplet. Heus ací la versió correcta.

Estalvi fiscal

Ingressos anuals	Estalvi	% sobre aportació
3.500.000	159.000	30,1%
4.500.000	226.000	33,5%
5.500.000	276.000	36,8%
7.000.000	318.000	42,4%
9.000.000	373.000	49,7%
11.000.000	420.000	56%

(Aportació 15% ingressos)
Màxim 750.000 ptes.

ORIOI MARTÍ